

DESTROI combois deslírics

DESTROI
COMBOIS

DESLÍRIC

Pere Císcar

Josep Vicent

Pau i au

dossier

DESTROI
COMBOI
DESLÍRIC

Destroi: combois deslírics
Pere, Josep Vicent, Pau i au

Tres veus singulars a la recerca
d'un Jo mai estàtic, un Nós (fera,
tú) irreversible, qui ai las! el
llas(t) de la lletra (des)trellata
en «un tres i dos res».

DESTLÍRIC

Introducció -o posar-nos la tirita abans de la ferida-

Si hi ha una poesia més oficial o reconeixible, perquè s'ocupa de copar el discurs, la memòria i la legitimitat, a banda de pel seu persistent treball de reproducció, existeix també una quantitat no menor d'esforços de poesia i poètica diferents que pugnen per aparéixer d'alguna manera. (Maria Fernández, 2014). Es tracta d'una dispersió del discurs estètic imperant (Jordi Marrugat, 2013) iniciada en la dècada dels 70, que malgrat tot, continua en una tensió constant entre la investigació i l'establishment poètic. Podem ubicar aquí la deslírica, terme emprat per Margalida Pons (2012) per indagar sobre les característiques de la poesia privada dels elements (o alguns dels elements) que solen associar-se amb el discurs poètic -és a dir, amb el discurs imperant- a partir d'eixos d'anàlisi com són les creacions antisubjectives i heteroglòssiques que estableixen el seu locus en el territori del no privat.

En aquest espai -infinit, potser- es desplacen, s'agiten, els poetes Pere Císcar, Josep Vicent i Pau i au, els quals decideixen un dia -si feia fred o calor, la veritat no importa massa- crear un espectacle de poesia per mostrar les seues propostes poètiques.

Pere Císcar, Josep Vicent i Pau i au són massa únics com per assemblar-se, però sí que tenen certs punts en comú: els títols de vegades inacabables, la seva poca sentimentalitat i l'humor càustic i absurd. A més a més, tots dos articulen poemes-contes, mesclen fonts cultíssimes i populars i s'acosten a Brossa pel que fa a l'objectivitat dels llistats; juguen amb els peus de pàgina amb la intertextualitat i la tipologia textual. I, per damunt de tot, el principal denominador comú és que tots dos són irredempts provocadors (Pere Císcar, 2021)

Sinopsi: COMBOIS DESLÍRIC

Pere Císcar, Josep Vicent i Pau i au decideixen ajuntar-se i ens ofereixen un espectacle poètic únic basat en la paraula més enllà de la paraula; un recital irreverent, dinàmic, lúdic, lligat a una tradició experimental de la qual se senten hereus.

Pere Císcar presenta una petita mostra de les múltiples possibilitats del llenguatge com ferramenta lúdica, un joc inacabable i inacabat de paraules que sedueix de manera necessària.

Josep Vicent articula els seus poemes a través d'una proposta brossiana, en el sentit formal i crític, on (es) despulla de manera metafòrica (d)el seu jo líric.

Pau i au mostra una varietat de registres formals amb un denominador comú -la verticalitat- i un mínim comú múltiple -el buit-.

L'espectacle, dividit en tres parts, compta també amb la participació de Joan Navarro allò que els poetes anomenen invocacions amb qui, possiblement no en sentit estètic però sí ètic, se senten identificats.

Finalment, en una mena de traca final, els poemes i jocs de paraules se succeixen de manera vertiginosa en un vaivé de veus que acaben en un gori-gori en què els poemes de tots tres s'organitzen de manera orgànica per crear un concepte: un nosaltres escènic derivat de les seues singularitats

Perquè, com diu Pere en l'espectacle, a la poesia, com a la vida Molta Broma.

FITXA

Durada aproximada: 50 minuts

Data d'estrena: 2 d'abril de 2022. Ca Revolta València.

Autors: Pere Císcar, Josep Vicent i Pau i au

Veus en off: Joan Navarro.

Vídeos: Josep Vicent i Pau i au.

Música en directe i efectes de loop: Pau i au.

AUTORS

Pere Císcar (Bellreguard, 1975). Professor de valencià a secundària. Doctor en Filologia Catalana per la Universitat de València amb la tesi La poesia catalana dels anys setanta al País Valencià. El primer Joan Navarro (1973-1989). Ha escrit els pròlegs de 40 anys de grills esmolen ganivets a trenc de por de Joan Navarro i L'esmoreïda estela de la platja de Salvador Jàfer (2014), de L'esmoreïda estela de la platja de Salvador Jàfer (2014) i d'Estocolm de Josep Vicent (2017) així com la contraportada a Recital privat de poesia per a una família anglesa possiblement inexistent de Pau i au (2020). Ha ressenyat llibres a Caràcters, Núvol i La lectora i només puntualment a El temps, Caplletra i Reduccions.

Com a poeta participà en les difuntes revistes saforencovalencianes Albadís i Òxid, en la també difunta Mà d'obra i en l'electrònica i viva SèrieAlfa. Ha publicat els següents poemaris: Ara és de(mà)(Ajuntament de Mislata, 2000, premi local 1999), A plec dispers (Edicions 96, 2008) i Anit sempre(Edicions del Buc, 2017). Ha col·laborat al catàleg Bio/s d'Evarist Navarro i al web de Saforíssims, col·lectiu al qual pertany, així com també forma part de l'ABELC i del PEN-català. Ha estat inclòs a diverses antologies: Poetes d'ara en homenatge a Ausiàs March, 62 poemes per l'Ovidi, Tibar l'arc. Una mirada a la poesia valenciana actual i Gandia capital literària. Volum II: Antologia de textos actuals de la Safor-Vallidigna.

Josep Vicent Cabrera Rovira (el Verger, la Marina Alta, 1976). Professor d'educació secundària de valencià. A més a més de poesia ha fet de corrector, ha traduït i ha escrit ressenyes literàries en diverses revistes de llibres. L'any 2008 el Departament de Català de la Universitat de Leicester, a Anglaterra, va convidar-lo a dur a terme dues jornades literàries: en la primera va fer un recital de poetes de la Marina-Safor i en la segona un taller de poesia avantguardista i l'any 2015 va fer un altre recital de poetes de la Marina-Safor a la Universitat d'Hèlsinki, a Finlàndia.

En la part de poesia ha escrit, entre d'altres, la Trilogia del Dos poals (Dos poals de sabó i un cabàs de no res, quan, fet i fet, uns altres peguen el mos; no hi ha cap altre camí que descreure (2004); Ei, que ja sé francès! (2014) i Förloraren (2019)) o Estocolm (2017). De les traduccions destaquen les plaquetes editades per Edicions 96 referides a les poetes Nadià Anjuman i Rakul Jónheðinsdóttir Tróndheim. Pel que fa al camp de la poesia multidisciplinar, ha publicat el fotopoemari Parlen els ulls: el temps s'arresta vers un trànsit nou (2018); així com també ha creat videopoemes, inèdits.

Ha participat en uns quants espectacles de poesia: For sale o 50 veus de la Terra, Un cant a l'esperança i Destrois: combois deslírics. Per últim ha estat gravat en el llibre CD Fuster recitable.

Pau i au (Madrid, 1978) és llicenciat en Psicologia per la Universitat de València. Després de treballar més de 10 anys en el camp de la intervenció social, a hores d'ara treballa de professor; per tant la paraula, i la seua absència, continua sent la seua principal ferramenta de treball.

Ha publicat, entre altres coses, Les claus de casa (Edicions 96, 2013), Recital privat de poesia per a una família anglesa possiblement inexistent (Edicions 96, 2020) i Cassette (Edicions 3 i 4, 2022. Premi Senyoriu Ausiàs March 2022).

DESTROI: COMBOIS DESLÍRICS

Josep Vicent

<https://youtu.be/GTfMsfohg0c>

Pere Císcar

<https://youtu.be/GwvuoJE44-M>

https://youtu.be/hH_2MjVK57E

Pau i au

<https://youtu.be/bgIag2Ti8w0>

Josep Vicent

DESÍRIC

Pau i au

Pere Císcar

Josep Vicent

et e. 'suped' 'ncej i. P'au T'a